

MŪSU PASTOGĖ

XXVIII-ji metai

Australian Lithuanian Weekly "Our Haven"
Registered for posting as a newspaper category B

Kaina / Price 40 c

28.3.1977 Nr. 12 (1474)

Lietuvos grupės Helsinkio susitarimu vykdymui remti manifestas

Mes, Tomas Venclova, tėvas Karolis Garuckas, Ona Lukauskaitė - Poškienė, Viktoras Pektus ir Eitanas Finkelšteinas, skelbiame, kad sudaroma Lietuvos grupė Helsinkio susitarimų vykdymui remti.

Grupė kreips didžiausią dėmesį į Helsinkio susitarimų humanitarinius paragrafus, liečiančius sąžinės, religijos, minties ir įsitikinimų laisvę, taip pat žmogiškųjų kontaktų (šeimų susijungimas, giminių lankymas ir t.t.) laisvę.

Mes pasirenge priimti atskirų asmenų, jų grupių ir organizacijų pareiškimus, liečiančius Helsinkio susitarimų pažeidimą Lietuvos teritorijoje, sąryšyje su Lietuva ar su specifiskomis lietuviškomis problemomis.

"Mes tikimės, jog šalys - Helsinkio susitarimų signatarai - atsižvelgs į tai, kad dabartinį Lietuvos statusą nulėmė TSRS kariuomenės įėjimas į jos teritoriją 1940 birželio 15 ir ypač rūpintis, kad Lietuvoje nebūtų pažeistos humanitarinės teisės".

Vilnius, 1976 lapkričio 25

Tomas Venclova, Vilnius, K. Poželos 38,60; tėvas Karolis Garuckas, Ignalinos rajono Ceikinių klebonas; Ona Lukauskaitė-Poškienė, Šauliai, Kleinerio 32,37; Viktoras Pektus, Vilnius, Liepos 21 10,10. (Elta)

Poetas Tomas Venclova, Lietuvos grupės Helsinkio susitarimų vykdymui remti narys, atvykęs į JAV, jau yra dalyvavęs: vasario 18 d. Lietuvos generalinio konsulo ir VLIKO suruoštame Vasario 16 minėjime New Yorke, vasario 20 d. New Yorko Altos Vasario 16 minėjime, vasario 25 JAV Kongreso Helsinkio susitarimų vykdymui tirti komisijoje, kur jis liudijo apie žmogaus teises Lietuvoje, kovo 3 d. literatūros vakare Bostone, kovo 4 d. Harward universitete, kovo 5 d. lietuvių rašytojų Draugijos literatūros vakare Kultūros Židiny Brooklyne.

Literatūros vakaruose Tomas Venclova skaito poeziją ir aiškina eilėraščių kilmę ir prasmę. Be to, atskatinėja į klausimus apie Lietuvą, Latviją ir Estiją ir apie disidentinių sąjūdį už geležinės uždangos.

(Elta)

RADIJO LAIDOS LIETUVIŲ KALBA

AUSTRALIJOJE

SYDNEY Stotis 2EA .800 kHz

Antradieniais 1.30 - 2 val. p.p.

Trečdieniais 2 - 2.30 val. p.p.

MELBOURNE Stotis 3ZZ .1220 kHz

Antradieniais 9.30 - 10 val. vak.

Trečdieniais 9.30 - 10 val. ryto

CANBERRA Stotis 2XX .1010 kHz

Ketvirtadieniais 8 - 8.30 val. vak.

ADELAIDE Stotis 5UV .530 kHz

Sekmadieniais 1 - 1.30 val. p.p.

Šeštadieniais 9.30 - 10 val. ryto

(kas antrą savaitę)

MARIJOS PEČKAUSKAITĖS 100 METŲ SUKAKTIS

Marija Pečkauskaitė — Šatrijos Ragana

Kovo 8 d. suėjo lygiai 100 metų, kai Medingėnuose netoli Rietavo (Žemaitijoje) gimė viena iš ryškiausių mūsų moterų rašytojų ir kultūrininkų Marija Pečkauskaitė, savo literatūrinius kūrinius pasirašydama Šatrijos Raganos slapyvardžiu. Ji gimė 1877 m. ir išsiskiria iš jos gadynės lietuvių moterų rašytojų ne tik savo amžiumi, bet ir kultūra bei erudicija. Tokios ryškios asmenybės kaip Žemaitė, Sofija Pšibiliauskienė - Lazdynų Pelėda, Gabrielė Petkevičaitė-Bitė - Marijos Pečkauskaitės amžininkės buvo daugiau savamokslės, tuo tarpu kai Marija Pečkauskaitė buvo baigusi gimnaziją, studijavo Varšuvoje ir Šveicarijos universitetuose, garsiojo pedagogo Fr. Foersterio auklėtinė. Todėl ir nenuostabu, kad sugrįžusi į Lietuvą ji atsidėjo ne vien tik kūrybai, bet gal dar daugiau pedagogikai ir jaunimo auklėjimui. Jos verstieji Fr. Foersterio pedagoginiai veikalai buvo ypač labai populiarūs ir jaunuomenės mėgiami.

Toks kultūrinis M. Pečkauskaitės pasiruošimas atsiliepė ir į jos kūrybą. Tiesa, kūrybinis Marijos Pečkauskaitės palikimas nėra kiekybiškai didelis, bet jis išsiskiria iš ano meto mūsų rašytojų savo idealizmu, stiliumi. Po Vinco Krėvės ar tik nebus Marija Pečkauskaitė viena iš stipriausių stiliščių mūsų literatūroje. Bene viena iš populiariausių jos apysakų "Sename dvare", tačiau ir kiti trumpesni kūrėliai, kaip "Vikututė", "Vincas Stonis", "Mėlynoji mergelė", "Irkos tragedija" buvo labai populiarūs ir ypač jaunuomenės mėgiami.

Nemažai Marija Pečkauskaitė rašė ir auklėjimo klausimais. Pats žymiausias jos veikalas "Motina auklėjoja" įeina į mūsų pedagogikos istoriją. Šalia to, ji ypač buvo susižavėjusi šveicarų pedagogu Fr. Foersteriu, kurio kuone visus raštus buvo išvertusi į lietuvių kalbą. Iš literatūrinių vertimų pažymėtinas jos verstas iš lenkų kalbos H. Sienkevičiaus veikalas "Dykumose, ir gironose".

Marijos Pečkauskaitės populiarumas lietuvių tautoje labai greit išsivystė. Jos vardu buvo kuriami ir steigiami jaunuomenės idealistiniai bei literatūriniai būreliai. Mirė Marija Pečkauskaitė 1930 m. liepos 24 d. Židikuose, kur ji pastaruosius metus gyveno ir kūrė.

Tai be galo šviesi ir idealistinė asmenybė, lietuvių tautai davusi neapskaičiuojamai daug. Marijos Pečkauskaitės šimtmečio sukaktį paminėjo ir dabartinėje Lietuvoje: "Literatūra ir Menas" savaitraštis jai skirtas visas puslapis. Tačiau jos raštų taip iki šiolei ir neišleido. Matyt, jos šviesus paveikslas tebėra dar gyvas lietuvių tautoje, bet jai pačiai prabilti nebeleidžiama.

Vakariečiai latviai rūpinasi, kad būtų išleistas į vakarus liuteronų kunigas M. Grivanis, 75 m. amžiaus, kuris išbuvo 16 metų Sibire kaip kalinys ir paleistas negauna jokio darbo. Lyg pasityčiodami sovietai jam moka 9 rublius metinės pensijos.

Ivykiai

Ispanija, po Franko mirties pasukusi demokratijos linkme, nenori leisti kom. partijai dalyvauti būsimuose rinkimuose, nors jos vadai bando itikinti, kad jie nepriklauso Maskvai. Ispanijos įstatymais draudžiamos partijos, kurios pasiduoda internacionalinei drausmei (šiuo atveju Maskvai) ir siekia įvesti totalitarinę sistemą. Dėl komun. partijos legalizavimo kovo m. pabaigoje žodį pasakys Vyr. Teismas. Kol to dar nėra, Prancūzijos kompart. vadas Marchais ir Italijos kompart. sekret. Berlinguer pasiskubino atvykti į Madridą ir advokatauti dėl savo ispanų - komunistų, kad šios visos trys partijos yra nepriklausomos ir demokratiškos. Bet nemalonumų sukėlė ruselis. Vis neiškenčia be šnipinėjimo. Po 38 metų Ispanija užmezgė diplomat. santykius su sovietais. Vos 3 savaitės praėjo nuo rusų diplomatų atvykimo, o ispanai atidengė, kad sovietų prekybos misijos narys Pivovarovas iš tikrųjų yra Saugumo KGB agentas ir jau šnipinėja šio krašto pramonėje. Ispanija pareikalavo jo pašalinimo. Šis įvykis naudingas dešiniajam sparnui, bet ne komunistams

Kovo 2-4 d.d. Madride (Ispanijoje) vyko trijų didžiųjų vakarų Europos komunistų partijų vadų konferencija - Italijos, Ispanijos ir Pran-

cūzijos komunistų partijų galvos. Šioje konferencijoje turėjo galutinai būti apsispręsta, ar vakarų komunistų partijos laikysis demokratinio kelio ir atsiribos nuo Maskvos. Konferencija baigė tik jungtinėmis jėgomis padėti legalizuoti komunistų partiją Ispanijoje, kuri iki šiol yra už įstatymų ribų. Visi trys minėtų partijų vadai akcentuoja demokratinius principus atsisakydami proletariato diktatūros, bet apie atsiribojimą nuo Maskvos konkrečiai nepasisakė. Trims vadams nesusitarus dėl santykių su Maskva, lengviau atsikvėpė ir Maskva, ir vakariečių politikai. Maskvai palengvėjo, nes galutinai nebuvo nutraukti ryšiai su Maskva, o vakariečiai atsiduso, nes kol šito nepadaryta, vakarai neturi jokio moralinio isipareigojimo palaikyti vakarų Europos komunistinį kad ir išoriškai demokratinį judėjimą. Visose trijose vak. Europos komunistų partijose yra ir Maskvos šalininkų, kuriais remiasi Maskva ir per juos tikisi suskaldyti esamas partijas ir vėliau jas perimti savo kontrolėn.

**

Neseniai išleistas į Vakarus sovietinis disidentas V. Bukovskis, kaip minėta, buvo priimtas JAV Valstybės departamente, kalbėjo JAV Kongrese, Floridoje buvo susitikęs su Amerikos profesinių sąjungų vadais ir taip pat buvo kviečiamas ir dalyvavo eilėje studentų organizacijų.

**

Statutas ir sąžinė

Atkreiptinas dėmesys į Adelaidės apylinkės valdybos pirmininko p. V. Neverausko apyskaitiniame pranešime įsidėmėtinus žodžius, kad valdyba veikusi pagal bendruomenės statutą ir sąžinę. (žiūr. šiame numery "Laiškas iš Adelaidės").

Prie šių žodžių ir verta kiek sustoti. Statutas ir sąžinė kaip tik šioje vietoje reprezentuoja oficialiąją liniją ir asmeninę iniciatyvą. Iš tiesų, statutas, koks ji bebūtų, bendruomeninės veiklos visai neapriboja arba tik duoda bendras užuominas. Visa kita - konkreti visuomeninė veikla, planai ir užsimojimai bei jų vykdymas yra grynai asmeninės iniciatyvos reikalas, žinoma, suderintas su bendruomenės statuto generalinėmis gairėmis.

Per eilę metų labai daug laiko sugaišta su bendruomenės statutu, jį nuolat keičiant, papildant ir gerinant, tačiau kiekvienu atveju ir po kiekvienos b-nės statuto naujos laidos vis atsiranda naujų spragų, netikslumų, kas verčia statutą vis iš naujo svarstyti ir leisti. Tačiau esmėje joks statutas neapriėpia organizacinės veiklos, o tik duoda organizacijai jos struktūrinius rėmus. Pats gi organizacijos, kokia ji bebūtų, veikimas yra visų pirma paliktas organizacijos vadovybės iniciatyvai ir veržlumui. Ir čia kaip tik ir yra bendruomenės ar organizacijos veiklos pagrindas.

Mūsų veikla ir remiasi taja iš pačios bendruomenės ar jos vadovybės išeinančia individualia iniciatyva, statutuose nenumatyta ir neapibrėžta. Pasekus bendruomenės gyvavimo laikotarpį įsitikinsime, kad dauguma bendruomenės atliktų darbų ir projektų padaryta ir igyvendinta, kurie iš viso jokiam statute nebuvo pramatyti. Kiti, net struktūriniai dalykai į bendruomenės statutą įtraukti tik po to, kai jie jau seniai veikloje buvo praktikuojami, kaip Kultūros Tarybos arba net Lietuvių Dienos, kas pastaruoju metu ir sudaro mūsų veiklos branduolį.

Gaila, ne ne visų bendruomenės padalinių vadovybės šitai supranta. Kitos tik pasitenkina tuo, ką sako statutas: sušaukti apylinkės susirinkimus, išrinkti naują vadovybę na ir tradiciniai surengti tautinių švenčių minėjimus. Šitoks vien tik statutinis veiklos apribojimas per bendruomenės veiklos istoriją jau tėsė ne vien tik kai kuriuose b-nės

padaliniuose, bet net ir pačiose Krašto Valdybose. Būdamas paragrafo žmogus savu laiku net vienas iš Krašto Valdybos pirmininkų valdybos veiklą formulavo kaip vien bendruomenės testinumo reprezentavimą. Šitokioje formulėje bet kokia veikla ir sustingsta statuto paragrafo raidėje.

Niekas negali nuneigti statuto kaip tokio reikšmės ir būtinumo. Jis būtinas, kaip organizacijos formaliniai rėmai, tačiau visa veikla, visas aktyvumas priklauso pačios bendruomenės narių ar vadovų iniciatyvai, ką Adelaidės apyl. pirmininkas pavadino sąžinės reikalu. Be abejo, būtų perdideli vien tik vienokiai ar kitokiai valdybai statytini reikalavimai, kad parodytų kuo daugiau iniciatyvos veikloje. Juk ne visi yra pakankamai kūrybingi ir veržlūs, o iš kitos pusės į valdybas dažniausiai ir patenka ne tiek kūrybingi, kiek administraciniam darbui tinką asmenys. Visas veiklos ir jos iniciatyvos variklis yra pavieniai kūrybingi bendruomenės nariai, kurie savo idėjas ar sumanymus kelia ne vien tik susirinkimuose, bet ir spaudoje. Todėl juo daugiau tos iniciatyvos bus parodyta iš pavienių bendruomenės narių, juo pati bendruomeninė veikla bus ir našesnė, pozityvesnė. Čia yra kiekvieno bendruomenės nario tautinio subrendimo ir sąžinės reikalas. Kas liečia bendruomeninę struktūrą, statutas yra jos ramstis, bet kas liečia praktinę veiklą, tai jos variklis yra tautiečio individuali sąžinė ir jo iniciatyva.

(v.k.)

Jonas Jurašas apie padėti Lietuvoje

VLIKo seime Washingtono 1976 gruodžio 4 Aušra ir Jonas Jurašai kalbėjo apie rusifikaciją ir sovietizaciją Lietuvoje.

Jonas Jurašas: Problema yra ta, kad rusifikacija yra neišsprendžiama mūsų jėgomis, mūsų sąlygomis, Lietuvoje gyvenančių žmonių sąlygomis, neišsprendžiama pačių doraisių lietuvių.

Prisimenu vieną iš daugelio pokalbių su kultūros ministru, kuris pasakė: "Ko jūs jaudinatės - lietuvių kalba vis tiek pasmerkta. Anksčiau ar vėliau ji savaime išnyks, ir nereikia dėl to ypatingai jaudintis".

Dar prieš išvažiuojant iš Lietuvos, gavėję kalbėjau su vienu labai šviesiu ir garbingu lietuviu literatūros kritiku. Jis savo laiką buvo patekęs į didelę valdžios nemalonę. Pasakius tokią kontraversinę mintį, ar nebūtų geriau, jei lietuvių kalbą mums visai uždraustų. Tai iššaukė labai karštą ir ilgą ginčą, kuriam nėra nei atsakymo, nei sprendimo.

Visas galingiausias sovietinis

propagandos aparatas teigia pasauliui apie negirdėtą tautinių kultūrų suklestėjimą brolišku tautų šeimoje. Ir čia iš tikrųjų galima būtų pateikti įspūdingai atrodančius, kaip ten sakoma, "kiekybinius rodyklus": knygų tiražai, naujai sukurtų spektaklių skaičiai, pastatytų teatrų rūmų skaičiai, mokyklų, aukštųjų mokslo įstaigų tinklas, kinofikacijos tinklas ir visa tai, kas vadinama ta populiariaja, liaudžiai priklausančia kultūra. Žmogui, bent kiek pažįstamam su klasikine sovietinės klastos politika, turi būti aišku, kad šandien pavergėjas meta didžiules lėšas vadinamosios lietuvių kultūros vystymui ne iš meilės lietuvių tautai.

Šandien tradiciškas rusiškasis imperializmas veikia gudriau, jis iš-tobulėjo. Matyt, padėjo istorinės carizmo kolonizacijos pamokos, parodžiusios, kad nepridengtos jėgos pagalba vykdoma asimiliacija, kalbos draudimas, rašto draudimas iššaukia tolygiai stiprią pasipriešinimo reakciją. Todėl šandien pavergėjas veikia gudriau, jo ginklai yra subtilesni. Tai galima laikyti užmaskuotai vykdoma nutautinimo politika. Ir greta visų kitų nutautinimo, nukalbinimo ir dvasios pavergimo aspektų, aš norėčiau sustoti prie vieno iš klastingiausių, vieno iš tobuliausių išdirbtų, išstobulintų asimiliacijos aspektų, vykdomo meno pagalba, ypač teatro, kaip galingiausio masinio poveikio priemonės. Prisiminkime, kad esminis sovietinės meno ideologijos, lenininės meno politikos postulatų yra, kad menas turi būti nacionalinis savo forma ir socialistinis savo turiniu.

Nacionalinis savo forma, įskaitant ir kalbą, tautos kalbą, kuria ir įdiegiamas tas socialistinis, komunistinis turinys. Vėlgi, argi rūpestis ta nacionaline forma, tame tarpe ir

PADĖKA

Mūsų brangiam vyrui ir tėvui a.a. Viktorui Bižiu mirus, nuoširdžiai dėkojame visiems velionį palydėjusiems į amžinojo poilsio vietą.

Dėkui kun. P. Butkui ir kitiems kunigams už pamaldas ir laidojimo apeigas. Ačiū p. A. Kramiliui už giesmes ir gražius žodžius spaudoje.

Nuoširdus ačiū šeimos vardu velionio Viktoro ginklo draugams ir atsisveikinimo žodį tariusiems p.p. M. Zakarui ir A. Kramiliui, o ypatingai dėkingi mieliems draugams ir bičiuliams p.p. O. ir A. Andruškams, A. ir G. Andruškams (Canberroje), Jasiūnams, Kaminskams, Mikutavičiams, Dantams ir Baltramijūnams. Ačiū visiems, sunkioje valandoje mus užjautusiems asmeniškai, laiškais ir spaudoje, taip pat visiems pagerbiant a.a. Viktorą aukojusiems Tautos Fondui, šv. Mišioms ir spaudai.

Šeimos nariai: Danutė, Nijolė, Gedis ir Rūta, Algis ir Sandy

Žmogaus teisių konferencija

1977 kovo 13 New Yorke įvyko mūsų veiksmų atstovų ir Lietuvos žmogaus teisių komisijos narių konferencija.

1976 gruodžio 23 VLIKas suorganizavo Lietuvos žmogaus teisių komisijos branduotį: pirmininkas prof. Dr. D. Krivickas, nariai: kun. K. Pugevičius, prof. Dr. J. Genys ir Daiva Kezienė. Dabar komisijos sudėtis yra užbaigta. Į ją įtelkti šie asmenys: Aušra Zerr, prof. Dr. J. Balyš ir J.R. Simanavičius.

Konferencijos dalyviai 1. išklausė ir išdiskutavo Lietuvos žmogaus teisių komisijos pirmininko prof. Dr. D. Krivicko paruoštus projektus, 2. apžvelgė ligšiolinius mūsų veiksmų paruošiamuosius darbus Europos saugumo ir bendradarbiavimo konferencijos Belgrade progos panaudojimo mūsų valstybės, tautos ir atskiros lietuvių žmogaus teisėms ginti, 3. pasitarė, dar kokią medžia-

ga Lietuvos žmogaus teisių komisija ir kiti veiksniai turėtų gauti iš mūsų visuomenės, 4. išsiaiškino, kokius darbus lietuvių žmogaus teisių gynimui turi atlikti visi veiksniai, 5. susitarė, komisijai sušaukus, susirinkti tokios konferencijos artimiausiu laiku.

Konferencijoje dalyvavo: Lietuvos žmogaus teisių komisijos pirmininkas prof. dr. D. Krivickas, VLIKo atstovai: dr. J.K. Valiūnas, J. Valaitis, A. Vedeckas, B. Bieliukas ir J. Audėnas, PLB valdybos atstovas prie VLIKo valdybos K. Jankūnas, ALTos atstovai: T. Blinstrubas ir prof. dr. J. Genys, Lietuvių katalikų tarnybos atstovas kun. K. Pugevičius, Lietuvos Laisvės komiteto atstovas prof. dr. B. Nemickas, JAV LB atstovai: Aušra Zerr, Daiva Kezienė ir Br. Vaškaitis, Kanados LB atstovas J.R. Simanavičius, BALFo atstovas prof. dr. J. Balyš.

Žmogaus teisių pažeidimo reikais medžiagą iki balandžio 5 siųsti šiuo adresu: Dr. D. Krivickas, 5808 King Arthur Way Glenn Dale, Md. 20709 (Elta)

kalba, vyksta iš meilės mažųjų "broliškujų tautų" kultūrai?

Laikau, kad jeigu šiandien dar lietuviams leidžiama turėti savo kalbą, kalbėti ir rašyti, leidžiamos knygos, leidžiami spektakliai, tai tik su vienu tikslu - lietuvių kalbos pagalba, greičiau ir efektyviau įdiegti svetimą galvosena, komunistinę ideologiją, palaipsniui pakeisti tautinę sąmonę, visą žmogaus dvasinių vertybių sistemą, ir galutinis šios politikos tikslas yra sunaikinti individualią ir tautą, suliedinti žmogų su bedvasia banda.

Šiandieninį sutarybintą lietuvišką meną galima palyginti su tuo Trojos arkliu, kuris klasta įvedamas pro tautinės sampratos tvirtovės vartus. Apskaičiavimas, strategija čia yra su labai tolimu taikiniu, yra labai gerai užmaskuota ir šandien tampa klastingais spastais net ir daugeliui šviesesnių lietuvių kultūrininkų, nekalbant jau apie naivius kai kuriuos išeivius arba užsieniečius, kurie, atvykę į Vilnių ir pamatę naujus Operos teatraorūmus, apimami džiaugsmo priepuolio.

Jeigu šiandien dar leidžiama mene ta vadinama nacionalinė forma, tai nedaroma jokių kompromisų, kai svarstomas meno kūrybos turinys, jo branduolys, tikslas ir kvintesencija.

Tad kuogi užpildoma ta natūraliai atsiverianti tuštuma, jei atimama iš meno amžiais patvirtintos vertybės?

"Pagrindiniai vadovaujantys uždaviniai", "direktyvos", keliama kultūros darbuotojams biurokratiniai štampai (verčiami tiesiai iš rusų kalbos), esmėje tai yra klasių kovos idėja, skiepijanti žmogui neapykan-

(Nukelta į psl. 3)

PADĖKA

Reiškiu gilią padėką mieliems tautiečiams, kaimynams, mūsų bendriesiems draugams ir pažįstamiems, palydėjusiems į amžinojo poilsio vietą mano gyvenimo draugę poniją a.a. Vincentą Lipčienę.

Ypatingą padėką reiškiau kun. P. Butkui už atliktas pamaldas Chester Hill laidotuvių koplyčioje, už šv. Mišias ir kitas apeigas bažnyčioje ir krematoriumo koplyčioje.

Taip pat dėkingas mūsų geriems draugams ir jų šeimoms už aukas šv. Mišioms: p.p. A. Jurkšaitienei, I. ir J. Barilams, J.S. Šatkauskams, B. ir V. Kondreckams, L. ir V. Gaidžioniams, M. ir A. Statkams, Ivinskienei, I. Daniškevičienei, Donelienei, V.J. Cervin, P. Vyputams ir I. ir V. Janiw.

Negalėjau visiems padėkoti tuoj po laidotuvių taip sunkią man valandą. Širdingai prašau man už tai atleisti.

Pasilieku liūdesyje
Adolfas Srutis

Prieš keletą mėnesių užvertėme pereinamąjį metų istorinį lapą. Yra verta mesti žvilgsnį netolimon praeitin, pasižiūrėti kuo praėję metai pasižymėjo pasaulyje bendrai ir lietuvių bendruomenėje.

Metų eigoje išryškėjo Helsinkio konferencijos nutarimai, jų kritika, bei nutarimų praktiški rezultatai.

JAV-bių užsienių reikalų ministris Kissinger, pataikaudamas Sov. S-gai, prisidėjo prie konferencijos suorganizavimo tikėdamasis iš rusų kompromisinių nuolaidų. Bet deja, iki šiol jokių matomų konkrečių nuolaidų Rusija nepadarė Vakarams. Jei Kissinger galvojo nuolaidoms atitolinti karo pavojų, čia jis parodė tik savo naivumą ir politinį nepatyrimą, nes tokio pavojaus nebuvo ir nėra. Rusija žino savo kritišką padėtį ir supranta, ką karas gali jai atnešti, bet savo politiniu žaidimu suvyniojo Kissinger kaip vaiką į vystykus. Rusija iš konferencijos laimėjo daug. Jai buvo užtikrintas dominavimas Rytų Europoje, aptramdyta katalikų bažnyčios įtaka Rusijoje ir satelitiniuose kraštuose, buvo plačiau atidarytos durys komunistinei ir destruktvynei veiklai vakarų pasaulyje, palengvino sau sąlygas gauti techniską ir kitokią ūkišką pagalbą iš vakarų savo ūkio ir karinio pajėgumo stiprinimui, gi vakarai negavo nieko ko tikėjosi iš konferencijos susitarimų. Tat sudarė visišką kompromitaciją JAV-bių politikos, kaip vadovaujančios vakarų valstybės.

JAV prezidentas Ford dar prieš metų pabaigą viešai pareiškė nebeimėsi net detentės vardo, pamatęs savo politinį trumparegiškumą ir nusivylęs Helsinkio susitarimų rezultatais.

Kissingeriui nepasisekė sutvarkyti reikalų ir viduriniuose rytuose - santykių tarp arabų ir Izraelio. Kissingerio ankstesni grasinimai benzina gaminantiems kraštams išnyko be pėdsakų. Pietų Afrikos kraštų reikaluose jo politika apsivertė aukštyn kojom nepasiekus norėtų sprendimų. Nebuvo pasiekta santykių sunormavimo ir su skaitlingiausia pasaulio valstybe Kinija.

Žodžiu, Fordo - Kissingerio valdymo laikotarpis nuėjo praeitin nepalikęs pereinamais metais jokių aiškių pėdsakų ar gairių JAV užsienio politikos vykdymui. Paliko aiškų reikalą politikoje daug ką keisti, kurti naujus planus.

Didžiausias akmuo Lietuvoje vadinamas Puntukas prie Anykščių, Aukštaitijoje. Pripratusiems Australijoje prie masyvinių uolienų tokio dydžio akmuo kaip Puntukas ne-

3 Neabejotinai, JAV politika, kaip stipriausios ūkiškai ir militariškai valstybės pasaulyje, turėjo ir turės įtakos įvykių eigai tarptautiniuose reikaluose, bet deja, jos politikų pramatymai ir darbai ne visados buvo gudrus ir teisingi.

Būtų neatsargu pranašauti dabar įvykių eigą perėmus valdžią naujam prezidentui J. Carteriui. Išrinkus naują JAV prezidentą ateina nauji žmonės vairuoti politiką. Kai kurie iš jų jau kalba, kad išsileidimas komunistų į vyriausybės vakarų Europoje gali būti greičiau naudingas, negu žalingas politinės kovos arenoje prieš Rusiją.

Daug politinių komentatorių teigia, kad komunizmo pasistūmėjimas į vakarų Europą yra detentės pasekmė, kuri buvo sukurta JAV-bių ir Vatikano politikos.

Tuo tarpu komunistai arčiausiai priėjo prie valdžios Italijoje. Cha-

rakteringa, kad komunistai randa sau geriausią dirvą stiprėti labiausiai katalikiškuose kraštuose: Italija, Prancūzija, Portugalija. Italijoje dauguma savivaldybių, įskaitant ir šventąjį miestą, yra jau komunistų rankose. Nors Vatikanas irgi pasirašė Helsinkio susitarimus, bet, atrodo, kad dėl to sau privilegijų iš komunistų nelaimi. Romoje komunistinė savivaldybė jau skaičiuoja Vatikano turtus, bei planuoja jų panaudojimą italų naudai. Verta paminėti, kas dirba Romoje Vatikano naudai ir komunistų propagandos naudai. Skaičiuojama, kad ketvirtadalis viso Romos miesto yra Vatikano nuosavybė, už ką Vatikanas nemoka mokesčių ir dar naudojasi kitomis privilegijomis. Gi likusioji miesto dalis iš savo mokesčių turi praveisti Vatikano nuosavybėms kelius, kanalizaciją, vandentiekį, aptarnauti savo susisiekimo priemonėmis, palaikyti švarą ir daryti eilę kitų išlaidų. Kas bevertintų šitą padėtį: dešinysis ar kairysis - turės sustikti, kad tat nėra teisinga ir kad tat tarnauja komunistų propagandai.

Nesigilinant į daugybės kitų dalykų padėtį, įvykių eiga pasaulyje rodo, kad pasaulis suka į kairę. Demokratiniai kraštai rodo nepajėgumą susitvarkyti su destruktvyviu elementu savo valstybėse, ir taisyti savo klaidų ar nenormalumų gyvenime, kurie sudaro komunistams naudingą propagandą.

Tokie buvo reikšmingesni įvykiai 1976 metais, kurie kartu reikšmingi ir lietuviams, gi kitų įvykių, kurie lietuviams ne tokie reikšmingi - neliessiu.

Lietuviai gyvena dviejuose pasauliuose, vieni - Lietuvoje po rusų okupacija, gi kiti - emigrantai - vakarų pasaulyje.

Po Helsinkio detentės Lietuva galėjo jaustis išduota Rusijos dominavimui okupaciniuose pančiuose. Detentė iki šiol Lietuvai nieko gero nedavė. Lietuviai emigracijoje sutiko detentę neturėdami bendro nusistatymo dėl jos reikšmės ir pasekmių. Nežinojo kuo tikėti ir kuo netikėti, nes pirmos gaunamos žinios buvo nepilnos. Pav.: JAV-bėse eilė lietuvių spaudos ir politinių veikėjų kreipė daugiau dėmesio į prez. Fordo ir Vatikano prelatų politinius pareiškimus, o ne į jų pasirašytą sutartį. Parašas sutartyje yra dokumentas ir istorinis faktas, o politikierių pareiškimai jau kitą dieną gali

būti užmiršti. Ką reiškia šiandien Fordo pareiškimai, padaryti prieš metus spaudai - nieko. Jei priminsi Fordo pareiškimus naujam prezidentui - būsi juokdarys. Kada priinama prie sutarties vykdymo su parašu sutartyje skaitomas. Čia parodė daug neišmanymo ir nesiorientavimo. Buvo ir daugiau keistų reiškinų lietuvių spaudoje. Pav.: jei Pėteraitis savo laikraštyje kritikavo Vatikaną dėl jo politikos Helsinkyje, tat buvo tvarkoje, gi jei ta pati kritika pasirodė kitame, ne jo laikraštyje, tai tat jau buvo prieš religinę veiklą. Arba kitas charakteringas reiškinys, - jei aš skaitau Vatikano kritiką angliškoje spaudoje - tai viskas tvarkoje, gi jei ta pati kritika išversta pasirodo lietuvių spaudoje, tai jau apšaukiama priešreligine veikla. Atrodo, kad mes kartais elgiames lyg kokie juokdariai. Nežinau, ar tat konkurencinė taktika, ar dar kas nors kita. Bet tikrai netinka nukreipti svarbaus reikalo nagrinėjimą į šunkelius.

Lietuviai su protestais, rezoliucijomis ir t.t. prieš Helsinkio susitarimus labai neskaitlingai ir silpnai tepasirodė. Mes, turbūt, užmiršome, kad tylėjimas reiškia sutikimą, pritarimą. Aš noriu priminti seną ir teisingą pasaką: "Nieko nekalbėk, nieko nedaryk ir būsi niekas". Bet kodėl tas "Niekas" nori trukdyti kitiems kalbėti, ką nors daryti, protestuoti prieš neteisybę.

Jonas Jurašas...

(Atkelta iš 2 psl.)

ta savo broliui, savo artimajam, žadinanti žemiausius žmogaus instinktus. Klasinės kovos šūkį - reikalaujamą išreikšti mene, ir prasižengimas šiam reikalavimui yra viena iš neatleidžiamų tame krašte klaidų.

Antras labai gudrus ir klastingas postulatų yra tautų draugystės šūkis, kovos už amžiną taiką žemėje idealas.

Be abejo, kai turima galvoj draugystę ir meilę didžiajam broliui, vyriausiam broliui - šeimoje, kurioje visi yra lygūs, bet vienas pats lygiausias. Ši meilė yra itin stipriai skiepijama.

Galėčiau papasakoti apie tai, kaip teatre tarybiniai cenzoriai akylai stebi ne tik iš scenos ištartą žodį, bet ir pačią dvasią, nematomus spektaklio komponentus, numato teatro poveikį žiūrovo sąmonei ir pasamonei.

Kiekvienais metais kiekviename lietuvių teatre turi būti pastatyta mažiausiai viena arba dvi rusų pjesės ir broliškių tautų pjesės. Metuose pastatomi apie šeši spektakliai. Pridėkit prie tų būtinų spektaklių tautų draugystės duoklei skiriamus socialistinių šalių festivalius, į kuriuos irgi reikia "atsiliepti", t.y. pastatyti demokratinės Vokietijos pjesę, kuri, praėjusi per visas cenzūras, dažniausiai atrenkama pati banaliausia, kitais metais - demokratinės Vengrijos, demokratinės Bulgarijos ir t.t. ir t.t. Be to, beveik kiekvienais metais vyksta kokie nors jubiliejai (komjaunimo 50-metis, partijos 50-metis, revoliucijos 50-metis, partijos 60-metis, Tarybų Lietuvos 35-metis ir taip be galo ir be krašto). Tad siauriausiose esamos kūrybinės galimybės rėmuose, repertuaras

užpildomas plūstančiu į sceną šlamštu, niekalu, smegenų plovimo mitalu, kuris yra jėga brūkamas. Jis yra tuo efektyvus, kad vykdomas lietuvių kalba.

Vilniuje, greta kelių dramos teatrų, yra rusų dramos teatras, ir jis meniniu atžvilgiu nėra pats blogiausias. Bet lietuvių lanko jį su rezervu. Tą patį turinį rusų kalba, priima su tam tikru rezervu. Bet to "Trojos arklio" - lietuvių kalbos - pagalba, lengviau įvedamas turinys, priešiškas lietuvių tautos dvasiai, galvosei ir tradicijoms. Trojos arklys įvedamas nematomai, iš užuolankos, pro slaptas duris, nes jis neatrodo toks baisus.

Taip, lašas po lašo, iš metų į metus, nuo vaikystės, radijo, televizijos, teatro, kino, knygų pagalba vykdomas smegenų plovimas. Tik labiausiai išlavintos ir ištreniruotos uoslės žmonės gali atskirti, kas yra teisybė, arba ką autorius norėjo pasakyti, kaip pas mus būdavo sakoma, laikydamas špygą kišenėje. Špyga tūno autoriaus kišenėje, mažai kas ją pastebi, nes tam reikia daugiau estetiško išsilavinimo. Tai kalbu, svarstau ir dalinuos savo samprotavimais ir kartais man atrodo, kad tiesioginis kalbos uždraudimas leistų aiškiau suprasti priešą.

Dabar kiekvienas partijos centro komiteto pareigūnas, užsikabinęs tautinę juostelę, kaip kaklaraistį, drįsta teigti, kad jis kovoja už lietuvišką kultūrą, už lietuvišką kalbą, už tautos išsilaikymą. Tai jie šnibžda mums į ausį, kad štai mes partiečiai, mes "viską suprantam", bet mes turim kovot, mes turim išsilaikyt. Tik imkit, grūskit savo broliams melą. Už dešimt ištartų melo žodžių, jums bus kartais leista pasakyti vieną žodį tiesos.

Bet niekas nėra paskaičiavęs ir niekas negali pasakyti, ar tie devyni melo žodžiai nepersveria vieno tie-

būtų vertas nė dėmesio, bet jis Lietuvos aplinkoje ir natūraliose sąlygose yra lygiai toks pat unikumas, kaip kad Australijos dykumose Ayers Rock.

šos žodžio. Ar tas vienas tiesos žodis įkrenta į melo sėklomis privisusią, apsmelkusią dirvą.

Todėl šiandien šį klausimą atsakyti sunku, į jį tur būt atsakys istorija. Niekas, nei naujai atvykusių, nei atvykstančių, nei tie, kurie atvyks, negali pasakyti, kiek dar laiko ne tik lietuviška kalba, bet lietuviška sąmonė, lietuviška tvirta dvasia galės išlikti šitose sąlygose. Tikėkime, kad šimtmečiais grūdinama tautos dvasia nepaluš.

(Elta)

Dėmesio!

SVARBUS PRANEŠIMAS

Paskutiniu laiku vis pasirodo daugiau puolimų ir kaltinimų lietuvių tautai iš žydų pusės.

Kaip kontra šiam puolimui VLIKo yra pakviestas Dr. Domas Jasaitis paruošti veiklą, kas lietuvių žydų gelbėjimą ir slėpimą vokiečių laikais Lietuvoje. Australijoje turį žinių apie lietuvių, kurie slėpė žydus nacių laikais, prašomi nedelsiant suteikti žinių VLIKui 29 West 57th Street, New York. N.Y. 10019 arba Australijoje A. Kramiliui 83 Queen Str. Canley Vale 2166 Tel. 727 3131, kuris šias žinias persius į Ameriką.

A. Kramilius

**

JAV prezidentas Carter atidarė telefoninius pasikalbėjimus su eilniais krašto piliečiais tuo palaikydamas tiesioginį kontaktą su valdomaisiais. Tai ypatingai sveikintinas demokratinis bruožas. Kiti daro išvadą, kad jei ir Sov. Sąjungoje vyriausybė palaikytų panašius ryšius su gyventojais ir išgirstų jų nuomones, režimas turėtų sušvelnėti.

Tautos Fondo igaliojimas Pertho prisijungė Pertho lietuvių auką T.F., kur aukojimo vietoje vainiko mirus a.a. Johani Liabienė. Aukojimo po \$ 5 p.p. Kaspučiai, p.p. Petrukenai ir M. Burneikienė. M. Burneikienė, prisimindama Melbourne mirusią a.a. V. Kuzmickienę, taip pat aukojimo \$ 5 Tautos Fondui.

Pernai per Romo Kalantos metines Pertho surinkta \$ 119.00, tačiau per neapsižiūrėjimą spaudoje išleistas šių aukojusių pavardės: J. Norvilas \$ 2, M. Stankevičius, B. Steckis po \$ 5 ir A. Valiukėnas \$ 2. Paliestus nuoširdžiai atsiprašome.

Sydnejuje šaulių metinėse gauta auka T.F. \$ 20 iš Vinco Kondracko. Specialia intencija aukoja \$ 25 Marija Inkratienė ir Danutė Inkrataitė, abidvi pensininkės. Nuoširdus ačiū visiems ir visoms.

Tautos Fondo Atstovybė.

BRONIUI PASKOČIMUI 60 metų

Kovo 19 d. Sydnejaus Lietuvių Klube Bronius Paskočimas bičiulių tarpe paminėjo savo 60 metų amžiaus sukaktį. Dalyvavo virš 100 jo bičiulių.

Bronius gimė 1917 m. kovo 17 d. Šaulių mieste, kur augo, mokėsi ir dirbo.

Atsidūręs Australijoje Bronius kūrėsi ir dirbo sunkiai, turėjęs laimiu ir nelaimių. Tačiau jis niekada nepuolė į nusiminimą ir šiandien jis savistoviai pelningai verčiasi savo prekyboje.

Bronius yra tiesus, nuoširdus, malonus ir su kiekvienu susitikęs nuoširdžiai pasišneka. Taip pat jis yra veiklus bendruomenininkas ir sporto klubo "Kovo" valdybos narys ir rėmėjas.

Šį puikiai suorganizuotą Broniaus 60 metų amžiaus minėjimą ir vaišes pravedė ALFAS pirmininkas A. Laukaitis. Pasisotinus, prasidėjo gyvas svečių bendravimas, kalbos, sveikinimai, linkėjimai ir "Ilgiausių metų". Broniui. Kalbėjo p. Ant. Laukaitis, kun. P. Butkus ir p. M. Zakaras. Visiems patiko Sydnejaus Lietuvių Klubo šeimininkų skanūs patiekalai, tortai, kavutė.

M. Zakaras

PASKUBĖKITE! PASKUTINĖ PROGA

**DAR YRA KELIOS VIETOS
DEVYNIOM NAKTIM VILNIUJE
KAINA NUO \$ 2190.00** įskaitant
viešbučius ir kt.

IŠVYKYMAS gegužės 23 d. su
sustojimais Singapore, Vilniuje,
Rigoje, Maskvoje, Kuala Lumpur.

**Primokėjus mažą skirtumą galima
grįžti per Vokietiją ar Ameriką.
Nepraleiskite progos!
Dėl detalių kreipkitės:**

364 Sussex Street, Sydney, 200
Telf.: 26 2665 61 3426
Lietuviškai pas Algį Bučinską
Tel. 26 5066

ALB Adelaidės Apylinkės metiniame susirinkime išrinkta Kontrolės Komisija: P. Launikaitis, K. Počius ir A. Rackus.

Garbės Teismas: E. Dainienė, M. Petkūnienė, B. Straukas, M. Urbonas ir M. Renkė.

L.K.V.S-gos Ramovės Adelaidės skyrius išrinko naują valdybą: pirm. K. Taparas, vicepirm. P. Mikuzis, sekr. V. Laurinaitis, kult. reikalams narys P. Stasaitis ir išdn. Jonas Lapšys.

Adelaidės Ramovės pirm-kas ir bendruomenės valdybos vicepirm. p. K. Taparas gausiame savo artimųjų ir draugų būry atšventė savo vardines. Vaišės įvyko Liet. Namuose. Vardavininkui nepagailėta gerų žodžių, o svečiams sočių vaišių ir lašelių.

ATNAUJINKITE

M.P. PRENUMERATĄ

Ir sumainė žiedelius...

Paskutinis Bronės ir Alfonso Sidarų sūnus Tony Ban - Baniulis įžengė moterystės luoman kovo 12 d. Jo sužadėtinė daug kam iš lietuvių pažįstama, ypatingai Lietuvių klubo narių, Loretta Chisholm, yra nuo pirmųjų klubo dienų jo narė ir

"T A L K A" LTD.

•Moka už indėlius (deposits) 7% metinių palūkanų, už terminuotus indėlius 10% (nemažiau \$ 100 ir turi išbūti iki finansinių metų galo, t.y. birželio 30 d., už atsiuntus term. ind. metų bėgyje - 4%), už įnašus (shares) iki 10% dividendu.

•Teikia paskolas iki \$ 10.000, įkeičiant nekiln. turtą, iš 11%, asmenines paskolas iki \$ 3.000 su garantuotojais iš 12%, iki \$ 1000 be garantijos iš 13%. Procentai už visas paskolas užskaitomi kas 3 mėn.

•Istaiga veikia:
MELBOURNE šeštadieniais nuo 11 iki 2 val. p.p. Liet. Namai, 50 Errol St. North Melbourne.

Pašto adresas: TALKA, Box 4051, G.P.O. Melbourne 3001
ADELAIDEJE, sekmadieniais nuo 1 iki 3 val. p.p. Liet. Namai, 6 Eastray St., Norwood.

Pašto adresas: TALKA, Box 146, P.O. Norwood, S.A. 5067

aktyvi klubo lankytoja. Jaunuosius vedybiniam gyvenimui sujungė Belfieldo parapijos klebonas kun. Wellington, dalyvaujant Sidarų šeimos nariams ir artimiesiems draugams, ir apie šimtinei australų.

Po vedybinių mišių jaunieji vyko į puošnią "Elim" svetainę Burwoode, devyniolikto amžiaus priemonė - karieta, traukiama dviejų širmų žirgų. "Elim" svetainėje didelių formalumų nebuvo ir vaišės praėjo malonioje atmosferoje. Lietuvių čia buvo mažuma, tai jie čia didelio balso ir neparodė. Čia laimingų sutapimų po daug metų susitinka trys "plechavičiukai" Br. Juodaitis iš Dabto ir Viktoras Pilypaitis su A. Kramiliu, kurie praėjo tuos pačius takelius kartu viename dalinyje.

Jaunieji apleido svetainę apie aštuntą val. pasiruošimui į povestuvinę kelionę Tasmanijon. Mat norėjo aplenkti karalienę. Loretta mėgsta lietuvių ir yra pasiryžusi ir savo

vyrą, pati išmokusi, lietuviškai ir ji išmokyti. Ją esame matę lietuviškais tautiniais rūbais demonstracijose ir lietuviškose pamaldose. Ji pageidavo, kad svetainėje būtų sutikta pagal lietuviškus papročius ir tradicijas - su duona ir druska.

Vestuvės nors užsibaigė oficialiai svetainėje, bet pas Bronę ir Alfonso jos dar tęsėsi pora dienų. Melbourne Jonė ir Vilius Žitkevičiai buvo atvykę truputį sugadinta nuotaka, nes pravažiudamas sunkvežimis iškėlė jiems mašinos langą. Pas Sidarus tačiau nuotaikos pakilo: čia atsirado ir auksaburnis kun. P. Butkus, kuris visada sugeba įnešti jūmorą ir geros nuotaikos. Pasirodžius čia dar jauniems kun. P. Butkus savo keliu juos palaimino povestuvinei kelionei, palinkėdamas jiems laimingo vedybinio gyvenimo, nepamirštant ir toliau bendrauti su lietuviais.

zanavykas.

J. Zinkus

pažinkime Australiją

KORALŲ IR MIRAŽŲ AKIMIRKOS

(Tęsinys iš pr. M.P. Nr.)

čiojau nieko ypatingo ar dar ko nematyto nepastebėjau. Frangipanni medžiai ir jų balti žiedai čia atrodo daug sveikesni ir didesni, kaip augančių Sydnejuje.

Po pietų pusvalandžiui sustojame miesto centre. Gatvės plačios. Kryžkelėse judėjimas tvarkomas šviesomis. Diena šilta ir tvanki, bet vyrų ir moterų apranga tokia pati, kaip ir kitose lig šiol pravažiuotose vietose. Rockhampton su 52.000 gyventojų yra žinomas, kaip mėsos gamybos centras (australai miestą kartais vadina "Beef Capital"). Stebiu mėsinių languose kainas ir jos man atrodo nei kiek nežemesnės kaip ir kituose miestuose. Svaras "rumpsteak" 90 c., pork chops \$ 1.10 Miestas stovi prie Fitzroy upės.

Iki sekančio sustojimo poros valandų kelionė. Per tą laiką pakelėse vaizdai keičiasi, bet dažniausiai matosi nususe medžiai, ganyklos ir retkarčiais galvijų bandos. Vienoje vietoje pastebėjau užrašą, kad čia yra Šv. Gertrudos karvių ūkis. Tai mėsinių karvių rūšis, kurių Australijoje dar nėra daug, todėl jas pirkdami veislei ūkininkai moka labai aukštas kainas.

Nakvynei sustojame nuošalioje vietoje, net ir žemėlapiuose nepažymėtoje Lotus Creek. Jokio miesto ar kaimo čia nėra, o tik savininko gyvenamas namas, benzino stotis ir parduotuvė. Per trumpą laiką išdžiūsta pastatytos palapinės, patalynės, rankšluosčiai ir viskas, kas tik buvo padžiūta. Šiandien pravažiuodami miestus daug kas nusipirko didelius gabalus plastiko ir apdengė

palapines, nuo to laiko ir lietus daugiau mūsų nepersekiojo. Netoli yra upeliūkštis, į kurį jaunimas sukrito užbaigę būtiniausius šikūrimo darbus.

Malonu sustoti ramioje vietoje, kur nėra miesto vilionių, automašinių užsienio ir pravažiuojančių traukinių bildėjimo. Mūsų čia atvažiavus tuoj pat prisistatė prijaukintas kenguriukas (wallaby) ir jam gerbėjų netrūko. Ypatingai domėjosi užsieniečiai.

Po vakarienes mums praneša, kad šalia garažo "A" raidės formos pastate yra atidaryta rečiau randamų akmenų paroda. Įėjus į vidų tuoj pat pamatai kad čia pardavimui suvenirų iškabinėta daugiau, nekaip yra akmenų visoje apylinkėje. Kainos aukštos, nes iki čia prekių atvežimas yra brangus.

Apie parduotuvės duris ir langus laipioja žalios varlės. Kieme ropoja didelė vėrys. Jos "namas" yra netoli padėtas išpuvęs rastas.

Prie virtuvės stalų susėdę keliautojai dalinasi išpūdžiais ir nuplauna nepasisekimų kartelį iš kažkur atsiradusio butelio stipresnio. Naktis praėjo be lietaus, nors tik sutemus griaustinis nieko gero nepranašavo. Penktadienio rytą keliamės ir išvažiuojame pusvalandžiui anksčiau, tai yra 7 val. ryto. Šiandien reikia taikytis prie laivo tvarkaračio ir iš Australijos žemyno persikelti į salą.

Kelias, kuriuo važiuojame į Mackay, pagarsėjęs nelaimingais atsitikimais. Prieš keletą metų čia buvo be jokios priežasties piktadarių nužudyti vyrai ir žmona, važiuavę pasi-

Praėjus ALB Krašto Tarybos suvažiavimui ir Australijos Lietuvių Dienoms Melbourne, vietos lietuvių spaudoje apstu įvairių nuomonių ir pastabų dėl buvusių renginių. Kadangi tai neeilinės paskirties įvykiai, visai natūralu, kad minimus renginius stebintiesiems bei jų dalyviams kilo įvairių nuomonių.

Vieni tik Gyvataro šoktieji tautiniai šokiai ir juos šokusioji visa šokėjų grupė buvo pelnytai bei visuotinai išgirta. Šokių ir dainos meno atlikėjams pelnytų pagyrų nekartoiant, tenka tik prisiminti, kad jie šiems visiems pasirodymams besiruošdami tikrai kuomažiausiai kalbėjo bei diskutavo o kuodaugiausia labai intensyviai dirbo. Gi to jų įtemptai dirbto darbo puikia išdava visi mes gėrėjomės ir didžiavomės. Jų didelių pastangų rezultatais papuošėme visų Lietuvių Dienų kultūrinius parengimus jais girdamiesi australų ir kitų tautybių svečiams - šventės dalyviams.

Be suminėtų džiugavimų, pastebime mūsų spaudoje nemaža ir nusivylimų. Tie nusivylimai nukreipti Mūsų Bendruomenės adresu, apgalvestaujant, kad Bendruomenės veikloje stokojama organizacinės orientacijos. ALB Krašto Tarybos posėdžiuose esą visai nebuvo skirta laiko jaunimo, lietuviybės išlaikymo ir kitiems tautiniai svarbiems klausimams svarstyti. Ne tik šiame, bet nė viename suvažiavime nebuvo išnešta griežtesnės ar nors sentimentalios jaudinančios rezoliucijos savo brolius bent morališkai paremti.

Žvilgtelėjus ne tik į ALB Krašto Tarybos darbotvarkę bet į Lietuvių Dienoms Ruošti Komiteto paskelbtą

Rašo Liudas Barkus

programą matysime, kad ten buvo numatyta įvairių organizacijų susirinkimai, kuriuose svarstomi specifiniai tų organizacijų reikalai. Be to, žinoma, kad Lietuvių Dienų metu buvo Lietuvių Studentų ir Australijos Lietuvių Jaunimo S-gos suvažiavimas. Šiame suvažiavime lietuvių išeivių jaunimo veiklai nagrinėti, pirmą kartą Australijoje, buvo suaruštas "Lietuvio jaunuolio teismas". Nors šio teismo posėdyje nedalyvavus, iš spaudoje paskelbtų reportažų matyti, kad ten jaunimo ir lietuviybės išlaikymo klausimai buvo nagrinėti ir diskutuoti. Tuose reportažuose pasigesta tik paties teis-

mo išvadų bei rekomendacijų, kuriomis būtų patariama mūsų jaunimui savoje veikloje orijentuotis. Tad ar buvo prasminga tuos pačius jaunimo reikalus ALB Krašto Tarybos posėdyje pakartotinai nagrinėti?

Be to, Tarybos suvažiavime buvo jaunimo organizacijų: A.L. Skautų S-gos, A.L. Jaunimo S-gos ir A.L.F. Auklėjimo S-gos informaciniai veiklos pranešimai. Vienos organizacijos atstovui vietoje pranešimo pradėjus skaityti jo organizaciją liečiančią paskaitą, buvo paprašyta net jo "pranešimą" trumpinti. Nenustačius iš anksto svarstyti apręžtos paskirties jaunimo klausimo, bendroje plotmėje, visus jaunimą liečiančius

Saulėlydis Lietuvoje

veiklos reikalus svarstyti bei nuodugniau aptarti neįmanoma. Tai būtų daug laiko gaišinantis, ne sistematiškas pabirų minčių tarpusavio pasidalinimas neprivedantis prie konkretaus reikalo išsprendimo.

Dėl užuominos apie rezoliucijos priėmimą tenka pažymėti, kad atstovai, dalyvavusieji buvusiuose bei paskutiniame Krašto Tarybos suvažiavime, puikiai prisimena, kad tokios rezoliucijos buvo priimtose. Paskutiniame Krašto Tarybos suvažiavime smerkianti Lietuvos okupantą bei užjaučianti pavergtąją lietuvių tautą rezoliucija buvo pasiūlyta ir pavesta ją ALB Krašto Valdybai paruošti ir paskelbti.

Lietuvos bendruomenės veiklos rūpesčiai bei jų problemų sprendimas neturėtų ribotis vien tik Krašto Tarybos suvažiavimais. Šie rūpesčiai turi būti gyvi, nuolat aptariami bei tvarkingai vykdomi. Kilusioms pozityvios veiklos mintims aptarti turime savąją spaudą. Aktualius ir įmanomus savoje Bendruomenėje įgyvendinti realius bei reikalingus sumanymus kelkime spaudoje. Šiuo būdu greičiau įgyvendinsime bendruomeninius rūpesčius ir pajvairinsime bei suaktyvinsime mūsų spaudą.

Vienus ar kitus reikalus svarstant ir jų įgyvendinimui nutarimus darant verta pažiūrėti, kaip tie nutarimai vykdomi. Maža bus naudos jautriai pakalbėjus toje srityje nieko nedirbti. Kiek buvo prigradenta, kad mūsų jaunimas nesimoko ir nesistengia kalbėti lietuviškai, o kiek iš tų graudimų susilaukta teigiamų pasekmių? Norint ko nors išmokyti, nepakanka apie siekiamą mokslo sritį vien tik kalbėti, bet reikia mokytis. O mokytis lietuvių kalbos šiuo metu dar neblogas sąlygas turime. Su mažomis išimtimis mūsų šeimose dar tebekalbama lietuviškai.

Nukelta į psl. 6

KORALŲ...

žiūrėti sporto rungtynių. Dar ne taip seniai auto nelaimėje buvo sunkiai sužeista plaukikė Linda Mc Gill. Yra buvę ir daugiau panašių nelaimių.

Ilgai važiuojame, o pakelėse nieko įdomaus nesimato. Viduje tik vienas kitas kraipo neužmerkta akis pro autobuso langą, tikėdamasis permainos vaizduose. Dauguma miega, lyg praėjusi naktis būtų trumpesnė už kitas.

Artėjant prie Sarina miesto gamta savo grožiu pasikeitė. Kelias eina aukštumomis, kurios Sarina Ranges vadinamos. Žemiau, tarp vandens juostų žaliuoja cukrinių nendrių laukai ir pievos. Yra keletas sodybų. Keliui vėl nusileidus žemyn pravažiuojame Sarina miestelį. Jis man buvo labai girdėtas metų pradžioje, kai ciklono sukelta audra ir lietus grąsino jį visiškai paskandinti.

Kaip ir daug kur Australijoje, toliau nuo miestų ir kaimų laukai nekultivuoti, o tik ganyklos. Tokių ganyklų čia yra daug, tik gyvulių matosi kur ne kur. Dar kitose vietose teko matyti didžiulius žemės plotus, kuriuose stovi nudžiūvę medžiai. Jie ne iš senatvės nudžiūvę, nes kai kurie dar nebuvo pilnai užaugę, bet dabar stovi be lapų ir be gyvybės žymių. Peršasi mintis, kad jei ne kokia gamtos nelaimė, tai gal būtų jie išnuodyti norint praplėsti ganyklas. Jie nėra apkirsti (ring barking), o visas miškas prieš akis yra negyvas.

Įvažiuojame į Mackay miestą. Jis man atrodo ilgas ir didokas, turis apie 30.000 gyventojų. Čia yra pats didžiausias cukraus gamybos centras šioje Queenslando dalyje. Mieste ir apylinkėse yra 8 cukraus fabrikai, kurie nerafinuotą cukrų laivais siunčia į užsienius ir Australijos didmiesčius.

Australijoje dauguma uostų yra įsitaisę jūros ilankose. Mackay yra dirbtinas, "žmogaus" suprojektuotas ir išgilintas uostas, sako giliausias Australijoje. Kad apsaugotų laivus nuo jūros bangų, uostą juosia sumūrytos krantinės, tik žiotys paliktos laivams iplaukti. Prie uosto stovi dideli cukraus sandėliai.

Apvažinėję miestą pusvalandžiui sustojame komerciniame centre, kuris neatrodo nei didelis, nei naujas, bet švarus. Pastebiu šio to naujo. Visi miesto šaligatviai rausvos spalvos, bet akių per daug nerėžia ir tik maža dalis mano bendrakeleivių tai pastebėjo. Šalia miesto eina Pioneer upė. Ji atrodo labai plati, bet dabar joje mažai vandens.

Pravažiavę daug mažesnių vietovių, 130 km. už Mackay, sustojame pietums Proserpine. Už parko, kuriame susėdome pietauti, stovi cukraus fabrikas. Stebime prie fabriko traukinuką, kuris be perstojimo tampo vagonėlius pilnus atveždamas, tuščius išveždamas atgal į laukus. Į vagonėlius kraunamos nendrės yra supiaustytos apie 30 cm. ilgio gabalais. Paėmiau nuo žemės vieną tokį nukritusį nendrės gabalą ir jos atsilaužęs kramtau bandydama skonį. Saldi, lyg mediena. Prieš tai išivaizdavau, kad nendrių saldumas bus daug stipresnis. Labai būtų įdomu susipažinti su cukraus gamyba. Fabrikas čia pat, tik už tvoros, bet mūsų programa rodo, kad laikysime fabriką dar už kelių dienų.

Mieste yra daug įvairių parduotuvių, bet tik viena, maisto produktų, didelė ir moderni ir ji labai skiriasi iš kitų. Į Proserpine traukiniu atvykę turistai vežami į priplauką iš kurios laivais perkeliame į koralų jūroje esančias salas.

Po pietų, nereikėjo nei valandos važiuoti iki pasiekėme Shute Harbour. Čia išsikrauname iš autobuso savo asmeniškumus daiktus, visą vir-

tuvės inventorių, matracus ir palapines. Atvažiavom anksti, todėl teks ilgai palaukti laivo priplaukoje. Jūra rami, vaizdai gražūs, vanduo skaidrus, permatomas. Tolumoje matosi kelios salos. Saulė ne tik gerai šviečia, bet neblogai kaitina. Ieškome pavėsio, kurio čia ne per daug yra, todėl ilgiau slampinėjame suvenyrų parduotuvėje. Atvažiavo į priplauką dar ir daugiau žmonių.

Atplaukė laivas ir kiti keleiviai tuo pat į jį sulipo. Mes pirmiau turime pakrauti savo daiktus, kurių ne taip jau mažai. Dirba lyg skruzdžių šeima vyrai ir moterys. Iš rankų į rankas perduodame lengvesnius daiktus, kiti juos krauna ant laivo. Laivo kapitonas, pamatęs gausybę mūsų rakandų, paprašė daugiau jų į laivą nenešti, sako, atplauks dar kartą. Virėja ir tik koks trečdalis mūsų grupės keliautojų pateko į laivą, kiti paliko laukti.

Laivas veržiasi pirmyn kirsdamas ramų mėlyno vandens paviršių. Salos, salelės pasirodo ir išnyksta tai viename, tai kitame laivo šone. Didžiausia toji koralų salų grupė (apie 70 salų) yra Whitsunday sala, o ši jūros dalis vadinasi Whitsunday Passage. Laivas praplaukęs dešinėje pusėje didoką South Molle salą, sustoja prie Daydream priplaukos. Daydream sala yra 5 km. atstume nuo Shute Harbour.

Išlipame ir išsikrauname atsivežtus daiktus. Iš priplaukos iki mūsų stovyklavietės gal tik kokios 2 - 3 min. kelio, bet mūsų daiktus veža mažas, senas sunkvežimis. Atvažiavusieji pastatome visas palapines ir laukiami atvykstant mūsų likusios grupės.

Būtiniausius darbus už baigę turime laiko, todėl einame su Daydream sala susipažinti. Sala maža. Ji buvo pavadinta čia ilgiau stovėjusio laivo "Daydream" vardu. Nuo priplaukos iki administracinių

pastatų eina tik paprastas lauko kelias. Viename salos gale yra išbetonuota helikopterų nusileidimo aikštelė, kitas galas - kalnuotas, apaugęs medžiais. Viešbutis, pramogoms salė (su užrašu "Polynesian Village") ir administraciniai pastatai stovi aplink vieną gražiausių matytų plaukimo baseinų salos centre.

Baseinas tai ne keturkampė duobė su plytelėmis išklijuotais kraštais, bet virš 80 metrų ilgio jūros vandens prileista salos puošmena. Jo plotis ir gylis nevienodas. Viduryje baseino padaryta sala, kurioje stovi žolių stovų dengtas gėrimų baras. Pakraščiais pastatyti stalai ir kėdės. Virš stalų yra iškelti žolių viršumi skėčiai, tai apsauga nuo saulės ir lietaus. Iš vandens prie baro galima išlipti laiptukais, o sausiams ir apsirngusiems iš krantų ateiti padaryti lieptai. Net ir brangiau mokėdamas už gėrimus, bet jaučios aplinkos prieglobstį negali pykti.

Saloje auga įvairūs tropiniai medžiai ir kaž kokios labai trumpomis šakomis pušys. (Vėliau paaiškėjo, kad 1970 m. beveik visą salą nušlavė ciklonas. Jis nepajėgęs išversti didžiųjų pušų nulaužė šakas ir tik dabar jos pradeda ataugti ir dar yra trumpos). Kitoje salos pusėje yra dar viena priplauka ir prie jos stovi salos savininko (milionieriaus) jachta "Matthew Flinders". Žemės paviršius šiurkštus ir basom kojom sunku paeiti. Nuskilę aštrūs koralų gabaliukai išsibarstę visoje saloje. Žolė auga, bet labai reta. Iš salos į kurią pusę pažiūri matosi jūra, už jos vienos toliau, kitos arčiau salos. Vaizdai žavūs. Ramybė, laisvė ir jaukumas sukelia naujo pasaulio jausmą. Manau ir klajoklis čigonas būtų patenkintas čia ilgiau sustojęs. Mes šioje saloje praleisime 3 naktis.

(Bus daugiau)

VISUOMENINIUOSE IR KULTŪRINIUOSE BARUOSE

Bendruomenės metiniai susirinkimai prisiekusiems adelaidiškams veikėjams visuomet buvo savotiška atrakcija, panašiai kaip ispanams corrida ar australams arklių lenktynės. Vykdamo išankstiniai pasitarimai, formavosi pozicijos ir opozicijos, partijos sudarinėjo kandidatų sąrašus ir šventai prisiekdindavo savo šalininkus atmintinai išmokyti pavardes tų asmenų, už kuriuos verta paduoti balsą. Dėl atsargos susirinkimo dieną prie durų dar ir korteles patyliukais į delną įbrukdavo. Gink, Dieve, kad koks liaudies priešas į valdžią neprasmuktų!

Bet visa tai buvo anais geraisiais laikais, kai dar tikėjome, kad savo politiniais ėjimais galime pasaulį aukštyn kojom apversti, o niekuomet niekam neatėjo į galvą, kad tai tik paikų vaikučių paikas žaidimas. Tik po daugelio metų praregėjome, kad dalis anų laikų herojų buvo tik vargani juokdariai.

Kovo 13 d. Lietuvių Namuose įvykęs bendruomenės susirinkimas buvo visai kitokio, sakyčiau, akademinio pobūdžio. Bendruomenės valdybos pirmininkas p. V. Neverauskas perskaitė gana plačią valdybos veiklos apyskaitą pabrėždamas, kad išrenkant bendruomenės valdybą jai nestatoma sąlygų, ką ir kiek ji turinti padaryti. Tenka dirbti pagal statutą vadovaujantis savo sąžine. Išrinktieji tegali dirbti tik tiek, kiek jiems leidžia laikas, atliekams nuo kasdieninio darbo ir asmenišku rūpesčių. Girdi, žvelgiant iš 25-rių metų perspektyvos nerasiau dviejų valdybų, kurios būtų dirbusios vienodai ar tų pačių tikslų siekusios tais pačiais būdais.

Išminėjus visus valdybos atliktus darbus nėra abejonės, kad buvo

dirbta ir pagal statutą, ir pagal sąžinę vidaus ir "užsienio" baruose.

Kultūrinių reikalų vadovo V. Baltučio referatas - pranešimas savo apimtimi žymiai kūdesnis negu pirmininko, bet ir jame autorius spėjo išsakyti savo optimizmą ir nusivylimą. V. Baltutis apgailestavo, kad Adelaidė išgarsinta kaip Australijos lietuvių kultūros centras, praranda savo pirmąją blizgesį ir sparčiai apsineša dulkėmis. Reikės pasitempti, kad atgautų prarastas pozicijas. V. Baltutis nepasižadėjo, bet tikriausiai pasitemps. Jau čia pat pasidžiaugė ir klausytojus nudžiuginę lietuviškos radijo valandėlės įvedimu. Kaip tik tą pačią dieną, porą valandų prieš susirinkimą buvome išklause pirmąją transliaciją. Valandėlė perduodama per Adelaidės Universiteto radio kiekvieną sekmadienį 1 val. p.p. 530 banga. Programa kartojama sekantį šeštadienį 9.30 val. ryto. Programos vedėju pakviestas Jurgis Jonavičius. Muzikinę dalį tvarkys G. Vasiliauskienė ir N. Masiulytė, technikinę - A. Grigonis. Sėkmingam valandėlės pravedimui reikalinga įsigyti užrašymo aparatūrą, kuri kainuos nemažiau 500 dolerių. Susirinkimas leido šias išlaidas padaryti.

V. Baltutis optimistiškai žiūri ir į jaunimo išjudinimą. Jau turėjo su jais pasitarimą. Rengia jaunimui vakarą Lietuvių Namuose, o jaunimas atsirevanšuodamas ruošia bendruomenei Rugsėjo 8-sios minėjimą.

Prieš eilę metų būdavo ruošiami vaidinimai, kuriuose skaitlingai kaip aktoriai dalyvaudavo ir jaunimas. Jie čia pramokdavo ne tik vaidybos, bet ir valdyti lietuvišką žodį. Deja, šiuo metu niekas tuo nesirūpina. Gal ir čia būtų V. Baltučio pareiga įteigti ne pagal statutą, tai gal pagal sąžinę. Jaunimas mėgsta pasireikšti. Sudarykime tam ir sąlygas.

Gana kukliai susirinkimui pristatė lituanistinio švietimo reikalus bendruomenės savaitgalio mokyklos vedėjas V. Statnickas. 1976 m. mokykla dirbo 42 šeštadienius po 3 valandas septyniuose skyriuose. Mokėsi 36 mokiniai. Šiuos mokslo metus pradėjo su 37 mokiniais. Nuo 1975, šeimos, kurios leidžia vaikams į savaitgalio mokyklą, užsakyta kalbos mokymuisi vaikų žurnalas "Eglutė". Mokykla gauna iš Pietų Australijos Švietimo ministerijos subsidiją po 19 dolerių už vaiką virš penkerių metų. Bet tas yra vienas treč-

Nenorint palikti vienakalbiais, šalia mokslo reikalams naudojamos gyvenamos krašto kalbos, pokalbiuose su tėvais bei namiškiais verta kalbėti lietuviškai. Taip pat reikia stengtis kalbėti lietuviškai tautiniuose lietuvių jaunimo subuvimuose, organizacijų susirinkimuose, lietuvių su lietuviu kasdieniniuose pokalbiuose. Šiuo būdu lietuvių kalbos žodynas nejučiomis pasipildys. Kalbos reikaluose į pagelbą ateina savaitgalio lietuvių mokyklos. Lietuvių kalbos didesniai tobulinimui turime specialius lietuvių kalbos kursus. Pratinimuisi lietuviškai skaityti turime savus laikraščius, kurių turinyje yra jaunimo reikalus liečiančių, lengvo turinio straipsnelių. Rekomenduotinas skaityti, galima sakyti daugiausia jaunimo reikalams skirtas, Amerikoje leidžiamas "Pasaulio Lietuvis". Jame daugiausia rašoma PLJ S-gos veiklos reikalais. Be to, čia yra lietuvių kalbos taisyklingos rašybos specialus skyrelis. Reikia įsisąmoninti lietuvių kalbos mokymosi tikslą, o priemonių yra nesunkiai prieinamų.

dalį faktinių mokyklų išlaidų. Likusias lėšas parūpina mokyklos tėvų komitetas ir suaukoja atskiri asmenys bei organizacijos. Mokykloje dirba 11 mokytojų.

Žodžiu pranešimą padarė Švietimo Tarybos pirmininkė ir lituanistinių kursų vadovė E. Varnienė. Ji pasidžiaugė, kad jaunimas ima domėtis lietuvių kalba ir jau pereinamais metais gerais pažymiais išlaikė matrikuliacijos lietuvių kalbos egzaminus gražus būrelis mokinių. Į šiuos kursus šiais metais užsirašė 9 mokiniai. Prašė, kad Moterų Sekcija, pagerbdama ir apdovanodama australiškas gimnazijas baigusius, Vasario 16 minėjimo proga neužmirštų ir šių jaunuolių.

Finansiniai bendruomenės reikalai gerame stovyje, bet kad jie būtų dar

Nemyra Masiulytė

geresni, pirmininkas pranešė, kad jau baigiasi "Kalėdų senelio" laikas ir piniginių dovanų niekam daugiau nebesiūlys. Kas norės gauti, turės gražiai paprašyti, o be to ir rimtai įrodyti, kad piniginė parama tikrai reikalinga.

Susirinkimas praėjo, kaip jau minėjau, akademiškoje rimtyje. Tiesiog vienas dalyvis bandė užvesti diskusijas, bet ir tas pats prisipažino, kad neapsimoka, su kuo pirmininkas kausiantis J. Jonavičius tučtuojai sutiko. Net ir mūsų didieji inkvizitoriai nudavė, kad nieko blogo neįgirdėjo ir viskam geraširdiškai pritarė. Užbaigai sugiedotas Tautiška Hymnas.

**

Adelaidės Šv. Kazimiero bažnyčioje jau prieš daugelį metų girdėdavome pamaldų metu giedantį chorą. Bet jis buvo tartum našlatis, niekuomet neturėjęs atsidavusio vadovo. Būdavo prabėgom pramokstamos giesmės ir vargingiems vargonėliams dūduojant nors nuoširdžiai bet mėgėjiškai atgiedamos. Viską pasikeitė prieš keletą metų, kai prie šių vargonėlių prisėdo jaunutė, teoretškai muzikaliai pasiruošusi, bet be chorvedžio patirties mergaitė Nemira Masiulytė. Nelengva buvo pradžia ir choro vedėjai, ir choristams. Choristai nežinojo, ko tikėtis iš jaunosios chorvedės, o pastaros nesusigaudė, kaip elgtis su šiuo su brendusių moterų ir vyrų būreliu, kad jie paklustų jos reikalavimams.

Bat laikas bėgo bedirbant. Ir choristai, ir dirigentė surado savo vietą, taip saktant, "susigiedojo". Per keletą metų paskutiniuosius metus Nemira ne tik įsigijo muzikos ir pedagogikos diplomus (degree) ir mokytojos profesiją, bet ir iš chorelio išugdė rimtą chorą. Kovo 5 d. šis choras surengė bažnytinės muzikos koncertą.

Nukelta į psl. 7

Džiūgavimai ir...

Atkelta iš psl. 5

kai. Tik mokyklinio amžiaus jaunimas anglų kalba ruošdamas pamokas nuo lietuvių kalbos atitrūksta. Tačiau jei tėvai bus tvirtos nusistatymo, su vaikais namuose kalbėdami tik lietuviškai šią kalbą vaikuose palaikys gyvą.

Mokyti lietuviškai kalbėti mūsų jaunimas pats save išpareigojo. Štai yra įsteigta Pasaulio Lietuvių Jaunimo Sąjunga. Periodiškai šaukiami šios sąjungos jaunimo kongresai. 1978 metų pradžioje Australijoje ruošiamą Lietuvių Skautų Tautinę stovyklą. Į jaunimo kongresus bei skautų stovyklas suvažiuoja lietuviškos kilmės jaunimas iš įvairių pasaulio kraštų. Tad nemokantis kalbėti lietuviškai Brazilijos, Argentinos, Urugvajaus, Vokietijos ir anglosaksų kraštuose gyvenęs jaunimas kaip gi galės tarp savęs susikalbėti ir aptarti savus tautinius organizacinius reikalus? Nemokėdami savos tautinės kalbos jie vieni kitiems bus tarsi kurti ir nebyliai. Kokia bus iš kongresų ir ruošiamų tautinių stovyklų nauda jei jų dalyviai neturės tarpusavių komunikacijos priemonių? Va, čia jaunimas ir pastato pats sau lietuvių kalbos mokymosi problematinį klausimą į kurį gali būti tik vienas atsakymas - norėdami su plačiajame pasaulyje pasklidusiais ir esančiais pavergtoje Lietuvoje mūsų broliais bendradarbiauti, be to, nepalaužiamai siekdami Lietuvai laisvės ir nevaržomo su ja susisiekti lietuvių kalbos mokėjimą laikome būtina sąlyga.

Kuklios pastabos

Anąsyk teko nugirsti daug pasakanti pasikalbėjimą. Vienas mūsų tautietis kalbasi su neeiliniu kita taučiu, kuris aktyvus ir šio krašto politikoje. Mūsų šis dėsto sovietų imperialistinę politiką primindamas Pabaltijo ir Lietuvos pavergimą ir ten praktikuojamas sovietinimo ir rusinimo priemones. Svetimasis idėmiai klausėsi įterpdamas vieną kitą pastabą, kaip nehumaniška prievarta žlugdyti egzistuojančias tautas. Paprašytas plačiau painformuoti apie Lietuvą, mūsų šis su neslepia entuziazmu pradėjo pasakoti apie Lietuvos galybę praeityje, kai jos ribos siekė nuo jūrų iki jūrų, kaip Lietuvos kontrolėje buvo visos Rusijos sritys iki Maskvos ir t.t. Klausovas su neslepia šypseną leido mūsų šiam išsikalbėti, o paskui pastebėjo: reiškia, ir Lietuva savo imperializmo kultūravo rusų sąskaiton. Dabar lazda atsigręžė kitu galu. Pokalbis baigėsi tuo, kad mūsų šis aną išvadino prorusišku imperialistu.

**

Mūsų Pastogės skyrelyje "Krašto Valdyba pasisako" neseniai atsirado angliškas priedas, kad tame skyrelyje išreiškiama ALB Krašto Valdybos nuomonė. Tuo ALB Krašto Valdyba pabrėžia, kad bendruomenės laikraštis gali būti ir skirtingų nuomonių, kurios nebūtinai turi sutapti su oficialiu Krašto Valdybos nusistatymu, kas atveria daug konstruktyvių galimybių iškelti naujoms idėjoms, duoti naujų pozityvių pasiūlymų, net kritikuoti Krašto Valdybos veiklą ir planus. Ta prasme sveikintinas Krašto Valdybos atviras demokratinis požiūris, tik šioje vietoje knieti vienas klausimas: kodėl tasai Krašto Valdybos

pareiškimas būtinai turi būti angliškas? Ar tuo jis įgauna daugiau autoriteto ir svorio? Juk šio laikraščio skaitytojai yra visi bendruomenės nariai ir skaito lietuviškai. O ir tai pareiškimas taikomas ne kam kitam, o kaip tik tiems patiems bendruomenės nariams. Tad kam mūsų bendruomenės vadovaujančiam organui įvesti precedentą, kuris šiuo atveju yra visai nebūtinai.

Vienoje mūsų bendruomenės apylinkėje iširo Apylinkės valdybos nes valdybos narių tarpe susikirė nuomonės, ar kviesti į Vasario 16-sios minėjimą Australijos vyriausybės ir opozicijos atstovus, ar juos ignoruoti. Rezultate iš valdybos pasitraukė kai kurie nariai ir patys pirmininkas.

Keista, kad mes iki šiol dar nesame įsisąmoninę, kad Australijoje valdžią sudaro ir pozicija, ir opozicija, ir kad mūsų bendruomenė kaip tokia neturi susirūšti su viena kuria gyvenamojo krašto politine partija jau vien žvelgiant grynai praktiškai kad Australijoje valdžios mainosi, bendruomenė, užsidėjusi vienos kurios partijos šampą, permainingai gali atsidurti šešėlyje. O ir iš tų pačių bendruomenės narių kiekvienas pasisako už skirtingą vietos politinę partiją. Jeigu kuri partija jos vadai pažeidžia mūsų tautinius interesus, kaip netolima praeitis parodė, mokame kietai ir efektyviai tai reaguoti. Mūsų bendruomenė vis tiek išleidama iš savo ir taip pat tautinių interesų turi ir privalo ieškoti draugų ir palankumo tiek pozicijoje tiek ir opozicijoje, kad krašte, pasikeitus politiniams vėjams, neatidurtume juodos avies kailyje.

STOVYKLINĖ NOSTALGIJA

Seniai nebesu "aktyvi" skautė, et stovyklos man vis nenustoja sa- o magiškos galios. Tai vis bent die- ai - kitai nuvažiuoju, kada galiu. ad ir šimet nuvažiau į Wonga Park. buvo sekmadienis, svečių diena, ir, inoma, stovykla buvo ne stovykla, o vienas didžiulis piknikas.

Gerai, kad skautai šimet neleido automobilių į pačią stovyklą, nes ir ap stovyklos centras buvo vien lika, saulės išdeginta žemė. Tuoj piršosi palyginimas su Lietuvos sa- nanotais pušynais ar net ir Mt. Marthos jaukiu kalneliu.

Buvo turbūt viena iš karščiausių stovyklos dienų, tai daug kas vėsi- nosi, pliuskinosi upėje, o svečiai, su- inde į taip pat karštą pavėsį, plepė- jo, užkandžiavo, prisiminė buvusias stovyklas, ir laukė laužo.

Paprastai kiekvienoj stovykloj būna vienas "didysis laužas", per kurį visi stengiasi ko geriausiai pa- sirodyti, ko gražiausiai padainuoti. Atrodė, kad tą vakarą ir turėjo būti tas "didysis laužas".

Ak, Dieve, koks liūdnas vaizdas.

Keli trumpučiai pasirodymai - ir tik pačių mažųjų - , kelios be didelio entuziazmo padainuotos dainelės, vienas kitas šūkis ir... viskas. Atro- do, kad turėjo būti stovyklos laik- raščio skaitymas, atrodo, kad turėjo pasirodyti vyresnės skautės kandi- datės, bet laužavedžių kvietimai ne- rado atgarsio. O jeigu laužavedės kvietė, tai matyt buvo pažadėta?

Negaliu kaltinti laužavedžių - jos darė ką galėjo, stengėsi išjudinti laužo dalyvius, betgi baisiai sunku sudaryti laužo nuotaiką tokioj dirb- tinėje aplinkoj.

Čia ir apėmė mane nostalgija.

Lietuvoje laužas būdavo jau pra- dėjus temti. Po vakarienės prie bendro skautiško stalo, po vėliavos

nuleidimo, pasiklojus lovas nakčiai, kad nereiktų patamsy grabinėtis, susirinkdavom laužavietėj. Čia gi laužas prasidėjo ir pasibaigė su šviesa.

Visoms susirinkus, suliepsnodavo laužas, aukštai skrisdavo kibirkštys be pavojaus uždegti mišką. Gi čia, tarp išdžiuvusių eukaliptų, nė ne- bandyk sukurti liepsnos. Ak, koks gi laužas dienos šviesoj, be laužo.

Bet skilčių pasirodymai nieko bendra neturi su diena ar naktim. Mūsų stovyklose į laužą visos atei- davo pasiruošusios. Kiekvienos die- nos programoj, po pietų laisvalaikio, būdavo skirta valanda ar pusantros pasiruošti laužui.

Kiekviena skiltis, ar kelios susi- dėjusios, susirasdavo miške nuošalia aikštelė, kad kitos negirdėtų - ne- matytų, ir per tą laiką žūt - būt tu- rėdavo ką nors sugalvoti, surepe- tuoti ir susikombinuoti reikalingus kostiumus. Gi laužavedė tuo tarpu klajodama po stovyklą nuo būrelio prie būrelio tikrindama, ar tikrai ruošiasi, patardama, padėdama. Pa- siruošimas laužui būdavo rimtas darbas, bet koks įdomus, ir laužai paskui būdavo pilni juoko, staigme- nų ir džiaugsmo.

Ir dainuodavom! Labai daug liau- diės dainų, bet dainuodavom ir skautiškas, ir čigoniškas, ir "tarp- lautines" (kaip "ė-ja, džiamborė, ė-ja, džiamborėja!"), ir romansiukus. Juk tokia romantiška nuotaika būdavo prie laužo, nors ir vienos mergaitės būdavo, o jie - tik svajonės. Bet dainuodamos žinojom, kur lietuviška daina, kur nelietuviška tik lietuviškais žodžiais. O čia jaunimas nežino. Ir traukia sau lenkų kalnie- čių dainelę ir džiaugiasi, kad lietu- viška. Tegu traukia, tegu džiaugiasi, pagaliau skautai yra tarptautinė or- ganizacija, bet tik, kad žinotų, kad nepadainuotų jos prie kokio nors egzilų skautų laužo.

Naujas dainas mes išmokdavom prie laužo. Tik prie svečių laužo nie- ko nesimokydavom. Rudenį suva- žiauvusios į gimnaziją - po stovyklų, iš kaimų, iš vasarviečių - draugės viena kitos klausdavom: "Ką parsive- žei?" Tas klausimas būdavo ne apie vasarviečių suvenirus, bet apie išmoktas naujas dainas. Naujos dai- nos buvo mūsų stovyklų, mūsų va- sarų lobis.

Dabar jaunimo liaudies dainų re- pertuaras yra toks mažas, ir jie taip nedrįsta nemokėdami dainuoti, kad per patį laužą kažin ar beišmoky- tum. Kitom sąlygom gyvenam, kitų ir priemonių reikia griebtis. Gal būt dienos metu galima būtų paskirti laiką "dainų valandėlei". Ten ir dai- norėlius reiktų vartoti - ne prie lau- žo.

Kad jaunimo liaudies dainų re- pertuaras mažas, kalti mes - vyres- nieji. Iš ko gi kito jie tas dainas iš- moks? Deja, dauguma vyresniųjų liaudies dainos nemylė. Chorai jų grynojo senoviškoj formoj visai ne- dainuoja, o pobūviuose "Mergyte jaunoji" visuomet turi pirmenybę prieš "Alutį gėriau".

Net ir mūsų "Dainų šventės," tikrai yra chorų šventės - kiekvienas choras stengiasi ko įmančiau pa- dainuoti, parodyti ką sugeba. Tik tai mūsų lietuviškos senelių prosenių dainuotos dainos ar sutartinės nie- kas neparodo.

Po paskutinės Dainų šventės no- rėjau prašyti chorvedžius, kad per ateinančias Lietuvių Dienas suruoš- tų tikrą mūsų DAINU šventę. Pas- kui pagalvojau - o ko man čia kištis.

Bet dabar kišuosi be jokio sąžinės graužimo, nes apsilankius stovykloj pamačiau, kokią žalą mes darome savo jaunimui, neperduodami jiems mūsų šalies tikrų senų dainų.

Dar metai iki Tautinės stovyklos. Organizaciniai darbai jau kuris lai- kas vyksta pilnu tempu. Dar yra lai- ko ir "pravesti kampaniją" už lie- tuvišką dainą, kad skambėtų Tauti- nės stovyklos laužai. Tikiuosi, kad organizatoriai ir apie tai pagalvojo.

Vis budžiu! (dainos sargyboj).

vyr. sk. A. Karazijienė

JUMORAS ● ● ● ● ●

Nesuklydo

Duktė: Mano sužadėtinis sa- ko, kad pragyvenimas dviem kainuoja nedaugiau kaip vie- nam. Ar tai tiesa?

Tėvas: Iš tikrųjų taip. Motina ir aš išleidžiame tiek, kiek tu viena...

Kun. S. Gaidelis, S.J.

Visuomeniniuose...

Atkelta iš psl. 6

Programoje choras išpildė 11 giesmių. Kaip solistai chorui talkino J. Maželienė, V. Opulskis, B. Bud- rienė ir A. Urnavičienė. Vargonais solo grojo A. Ampt. Giesmių intar- puose religinės poezijos skaitė Pr. Pusdešris, B. Rainys, R. Pranckū- naitė ir E. Varnienė.

Choras šiam koncertui rimtai ruošėsi. Be įprastinių vieną kartą savaitėje repeticijų, prieš koncertą jos buvo padažnintos, kas ir iš chor- vedės, ir iš choristų pareikalavo ne- mažą darbo, laiko ir pastangų. Įdė- tas darbas nebuvo veltui. Choras pasirodė kaip subrendęs meninis vienetas, kuris galėtų drąsiai pasi- rodyt bet kurioj katedroj, o ne vien kuklioj šv. Kazimiero koplyčioj. Kaip ir daugelyje mūsų chorų, taip ir šiame išsiskiria savo jėga žemieji ir aukštieji balsai (bosai ir sopranai). Silpnoji vieta - tenorai. Kai kuriose giesmėse jie buvo vos girdimi, ir ne todėl, kad jie būtų silpni giesminin- kai, bet kad jų permažai. Iš dalies tai didžioji mūsų chorų bėda - stoka jaunų choristų. Tačiau visas šias ne- žymias spragas darniai užpildė var- gonų palyda. Pereitais metais įsigyti puikūs vargonai tikrai žymiai prisi- dėjo prie koncerto išskilmingumo.

Chorui giedant publikos užpakaly nebuvo galimybės stebėti pačią di- rigentę, bet buvo jaučiami jos stipri vadovaujanti ranka ir choro klusnu- mas savo vadovei. Balsai darniai iš- lyginti su visais jaučiamais "solistų" prasiveržimais, ko neišvengia nė vienas choras.

Koncertas buvo ne vien religinis, bet ir kultūrinis parengimas. Publi- kos buvo beveik pilna bažnyčia. Bet jos galėjo būti ir daugiau. Iš tiesų, chorą girdime giedant kiekvieną sekmadienį, bet jo pastangos duoti lyg ir visų metų apyskaitinę ap- žvalgą, ko jis yra pasiekęs, ne visų buvo teisingai suprastas.

Daug pakalbam apie paramą mūsų jaunimui. Jų tarpe mažai turi- me talentingų ir lietuviškoj veikloj užsiąngavusių jaunuolių. Neabe- jotinai Nemira Masiulytė priklauso šiai jaunųjų kategorijai, kuriai ir tautinių aspiracijų, ir talento ne- trūksta. Ji yra nepamainoma talki- ninkė daugelyje lietuvių bendruome- nės parengimų, kaip akompaniatorė ir pianistė. Be jos neapsieiname sa- voj kolonijoj, neapsieiname nė Lietu- vių Dienose Melbourne. Ji talkini- kauja kaip akompaniatorė saviems ir atvykusiems svečiams solistams ir chorams. Nėra abejonės, kad rei- kalui esant ji neatsisakys su savo dirigentės patirtimi padėti ir bet kuriam lietuvių chorui. Šiai jaunai ir kukliai jaunuolei netrūksta kūry- bingų veržlumo ir polėkio, tad ir jos pastangas turėtumėm vertinti ne vien žodžiais, bet ir asmeniniu dė- mesiu. Gaila, kad šio koncerto ne- girdėjo visa eilė asmenų, kurie be- tarpiškai ir ne vieną kartą Nemiros nuoširdžiom paslaugom buvo pasi- naudoję. Talentai ugdomi ne maiše, o viešumoje, ne ignoravimu, o res- pektu. Pasiklausę Nemiros Masiu- lytės pravesto koncerto galime pa- siguosti, kad sparčiai retėjančiose mūsų vyresniosios kartos dirigentų gretose ateina daug žadanti nauja pajėga ir dar ne kartą galėsime pa- sidžiaugti jos darbo vaisiais.

B. Straukas

Daug sužinosi
skaitydamas
Mūsų Pastogę!

Mūsų Pastogė Nr. 12, 1977.3.28, psl. 7

LIETUVIŲ LAIDOJIMO BIURAS

FUNERALS OF DISTINCTION PTY. LTD.
17 RAILWAY PDE.

FAIRFIELD, N.S.W.

TEL. 724 5408 Veikia 24 valandas per parą.

PRANEŠIMAS

Melbourne Antano Krauso Skautų Vyčių Būrelio sueiga įvyks antradienį, kovo 29 d., 6.30 val. Lietuvių Namuose, Errol St., Nth Melbourne. Šiais metais sueigos bus šaukiamos maždaug kas šešios savaitės antradieniais: kovo 29 d., gegužės 10 d., birželio 21 d., rugpjūčio 9 d., rugsėjo 20 d., lapkričio 8 d., gruodžio 13 d.

Būrelio vadas

PRANEŠIMAS

Balandžio 2 d., 4.30 val. Jaunimo kambaryje Melb. Lietuvių Namuose įvyks studentų metinis susirinkimas. Bus renkama nauja valdyba. Visi studentai kviečiami atvykti aptarti šių metų veiklą.

ALJS (Melbourn Skyriaus) Valdyba.

Pas Pertho lietuvius

NAUJA BENDRUOMENĖS
VALDYBA PERTHE

Kovo 20 d. Pertho lietuvių bendruomenė išrinko į valdybą p.p. Čekauską, Klimaitį, Miliauską ir Žiuromskį.

P.p. Liutikų šeimos valdybai vadovaujant lietuvių bendruomenės vardas labiausiai išgarsėjo tarp vietinės ir federalinės valdžios atstovų, šeimų narių, mums draugiškų etninių grupių, palankių politinių ir kitų mus suprantančių ir užjaučiančių sąjūdžių. Taip pat lietuvių kalbą, dainas, muziką išgirdome oro bangomis... na ir skrajojantis lapelis "žinutės" paspuodėjo jų valdymo dienoje (atrodė, kad nepadarė konkurencijos didiesiems mūsų laikraščiams).

Nepaisydama silpnos sveikatos, savo šeimos reikalų p. Liutikienė turi 13 metų stažą bendruomenės veikloje: tai pirmininkaudama, sekretoriaudama ar kitas pareigas eidama. Ir dabar aktyviai dalyvauja (abudu) World Freedom veikloje.

Susirinkimas tai įvertindamas išreiškė jiems padėką.

Tikimasi, kad ir naujoji valdyba dirbs nenuilstamai ir sekmingai.

J.Š.

L.K.V. S-gos "Ramovė" Pertho Skyriaus Valdyba rengia skyriaus įsisteigimo ir jo veiklos 15 metų sukakties minėjimą, kuris įvyks balandžio 16 d. Leederville Town Hall salėje. Pradžią 6 val.

Minėjimui numatyta plati ir reikšminga programa. Tad Pertho provincijoje gyvenant lietuviams be amžiaus išimties kviečiami kuo skaitlingiau dalyvauti.

Minėjimas vyks šeštadienį ir sekmadienį lietuviams skirtose bažnyčioje, tad organizacijos prašomos dalyvauti su vėliavomis. Pakviesti kitų tautybių karinių organizacijų atstovai.

Australijoje viekiant Sajungos "Ramovės" Skyriai, turėdami galimybę, maloniai prašomi prisijungti savo atstovus.

Skyriaus Valdyba.

Sydnejiškiai daktarai Irena ir Kostas Bagdonai aną šeštadienį staiga pasidarė seneliais - susilaukė pirmojo anūkelio. Dėl to ir susitrukdė jų išvyka į gydytojų konferenciją Bali saloje, Indonezijoje. Į minėtą konferenciją iš sydnejiškių išvyko Dr. B. Vingilis ir Dr. A. Viliūnas su poniomis.

Mūsų Pastogė Nr. 12, 1977.3.28, psl. 8

SKAITYTOJŲ DĖMESIUI

Kasmet vis didesnę mūsų Pastogės skaitytojų procentą sudaro pensininkai. Iš antros pusės, nugalėjus emigracinius sunkumus visi bendruomenės nariai yra pajėgūs susimokėti Mūsų Pastogės prenumeratą.

Per paskutinį ALB Krašto Tarybos suvažiavimą eilė Tarybos narių pasisakė prieš automatinį prenumeratos sumažinimą pensininkams. ALB Krašto Valdyba, pasitarusi su Mūsų Pastogės Administracine Komisija, nutarė įvesti vienodą Mūsų Pastogės prenumeratos mokestį visiems skaitytojams. Finansiniai nepajėgūs pensininkai prašomi kreiptis raštu į Mūsų Pastogės Administracinę Komisiją dėl prenumeratos sumažinimo.

ALB Krašto Valdyba

ALB Krašto Valdybos pirmininkas nori painformuoti bendruomenę, kad jo apsilankymas Vasario 16-sios proga Melbourne ir Canberroje buvo finansuojamas iš jo asmeniško ištekliaus, ne Krašto Valdybos lėšomis.

Taip pat ir Krašto Valdybos vicepirmininko apsilankymas pas Newcastle lietuvių buvo padengtas jo asmeniškomis lėšomis.

ATNAUJINKITE

M.P. PRENUMERATĄ

Kviečiame tautiečius iš arti ir toli atsilankyti į

TRADICINĮ MARGUČIŲ BALIŲ

balandžio 16 d., 7 val. Lietuvių Namuose, 50 Errol St., Nth Melbourne.

Baliaus metu įvyks margučių mušimo konkursas, vertinga loterija ir kitos pramonės. Susirinkusius linksmins geras orkestras, o Soc. Globos Moterų D-jos šeimininkės pavaišins skania vakariene.

Stalus užsakyti pas M. Didžį tel. darbo metu 398 1309, po darbo - 398 3160.

Vakarienos kaina visiems 6 doleriai asmeniui

Melb. Liet. Klubo Taryba

Rekolekcijos

"Parodyk man kelią, kuriuo turiu eiti, su auštančiu rytu atsiųsk man malonę (ps. 142,8)

Kad tą kelią praregėtume, ypač skiriamos šių metų rekolekcijos, kuriose giliai išmąstytų minčių patieks kun. Dr. P. Bačinskas, Brisbanės lietuvių kapelionas.

REKOLEKCIJOS

NEWCASTLE LIETUVIAMS

Kovo 26 d., 6.45 val. išpažintys, 7.15 val. pamokslas.

Kovo 27 d., sekm., 9.45 val. išpažintys, 10.15 val. pamokslas, šv. Mišios ir rekolekcijų užbaiga.

CANBERROS LIETUVIAMS

Kovo 29 ir 30 d.d. vakarais šv. Juozapo bažnyčioje, O'Connor. Abu vakarus nuo 6 val. išpažintys, 7 val. konferencija, šv. Mišios, Komunija ir pamokslas. Tik antradienį 7.30 val. įsiterpia australų penitential rite.

WOLLONGONG LIETUVIAMS

Atskirų rekolekcijų nebus - visi kviečiami į Sydney.

SYDNEY LIETUVIAMS

Balandžio 1,2,3 d.d. st. Joachim bažnyčioje Lidcombe (prie John St.).

Balandžio 1 d., penkt., rekolekcijų pradžia. Nuo 5.30 val. išpažintys, 6.45 v. įžanginė konferencija, 7.15 v.

SYDNEJAUS LIETUVIŲ KLUBAS

Apie klubą

16-18 East Terrace, Bankstown. Tel.: 708-1414

SEŠTADIENIAIS IR SEKMADIENIAIS ŠOKIAI GROJANT
GOLDEN TRIO KAPELAI

FILMAI LIET. KLUBE:

"A WINDOW TO THE SKY"

Kovo 29 d., antradienį 7.30 val.:
Dramatinis filmas iš slidininkų gyvenimo

Sydnejaus Liet. Klube perkant išnešimui didesniais kiekiais duodama 10% nuolaidos už spiritinius gėrimus ir 5% už alų.

Primenama, kad šeštadienių šokių vakarais visi turi dėvėti klubo taisyklėse nurodytą aprangą

KLUBAS ATVIRAS:

pirm. - treč. 4-10 val., ketv. 4-11 val.,
penkt. 4-12 val., šešt. 2-1 val. sekm.
12.30 - 11 val.

ŠOKIAI grojant Golden Trio kapelai
šešt. 8-12 val., sekm. 7-10 val.

Antradieniais stalo tenisas
Trečiadieniais šachmatai
Ketvirtadieniais dvigubi jackpotai

VALGYKLA veikia: pirm. - penkt.
6-9 val., šešt. 6-10 val. sekm. 1-9 val.
Valgyklos vedėja G. Kasperaitienė

PADEKA

Vasario 16-sios minėjimo proga Canberros Lietuvių Klubas paskyrė 300 dolerių auką ALB Krašto Valdybai.

ALB Krašto Valdyba nuoširdžiai dėkoja už auką ir tikisi, kad ir kitos lietuviškos organizacijos paseks tuo gražiu pavyzdžiu.

ALB Krašto Valdyba

PADEKA

Miela buvo turėti savo tarpe ALB Krašto Valdybos pirmininką prof. A. Kabailą 16 Vasario minėjimo metu Melbourne.

Savo atsilankymu į priėmimą australams ir turininga paskaita lietuviams minėjimo metu, buvo suteikta didelės reikšmės abiem parengimams, todėl ir dalyvių skaičius buvo ypatingai gausus.

Aust. Krašto Valdybos pirm. prof. A. Kabailai už paaukavimą tam tikslui daug brangaus laiko ir kelionės išlaidų, reiškiamame gilią padėką.

A L B Melbourn Apylinkės Valdyba

MŪSŲ PASTOGĖ

AUSTRALIAN LITHUANIAN
WEEKLY "OUR HAVEN"

Leidžia

Australijos Lietuvių Bendruomenė
Redaktorius V. Kazokas
Redakcijos Patariamoji Komisija
J. Maksvytis, A. Reisgys.
Redakcijos adresas: 13 Percy St.,
Bankstown, N.S.W. 2200;
Tel. 709 8395

Leidėjo ir Administracijos adresas:
Box 4558, G.P.O. Sydney 2001
Administracijos Tel. 649 9062

Prenumerata:

Australijoje metams \$ 20.00
Užsieny paprastu paštu \$ 24.00
Oro paštu į N. Zelandiją \$ 35.00
Oro paštu kitur \$ 50.00
Atsiųsti Nr. kaina 40 centų

Redakcija rašinius taisy ir skelbia savo nuomonę. Už skelbimų turinį neatsakoma.

Kun. P. Butkus

Printed by Rotor Press Pty. Ltd.